

Side været gjort gjældende, at, idet man vilde hjælpe den Enkelte, kom man meget let til at gribe en Foranstaltning, der vilde kunne virke til Skade for det Almene; den kunde trykke samtlige Obligationers Cours og derved ramme samtlige Obligationseiere. Medens nutildags en Obligation, som bydes tilsalgs, i sig selv giver fuldt Bevis for Skyldens Eksistens, vil det fremtidig, naar en Obligation er 20 Aar gammel, og der altsaa er en Mulighed for, at den er forældet, være nødvendigt at anstille Undersøgelse desangaaende, og er en saadan Undersøgelse mulig her i Kjøbenhavn, hvor man i alt Fald kan henvende sig i Finansministeriet og af dets Protocoller erfare, om Rentebetaling maatte have fundet Sted, saa bliver jo derimod en saadan Undersøgelse i ethvert Fald meget vanskelig, naar det er udenfor Kjøbenhavn, at Obligationen frembydes til Omsætning, ja, den bliver i den Grad vanskelig, at den vil medføre ikke blot Tidsspilde, men ogsaa Omkostninger. Naar man derfor i tidligere Dage fra Statsgjældsdirectionens Side har ønsket Lovens Bestemmelser i 5—14—4 overførte paa vore Statsobligationer, saa har den høieste Justitsautoritet her i Landet altid reist Modstand derimod, og Statsgjældsdirectionen er ogsaa kommen til at ansee de i denne Henseende reiste Tvivl for fuldt vel beføiede. Feiler jeg ikke, saa er Statsgjældsdirectionen, efterat Cancelltet i 1830 i en meget omhyggelig udarbejdet Skrivelse havde udvillet sine Anstuelser, falden tilføie og har, efter at have anstillet Undersøgelse om, hvad der gjaldt i fremmede Lande, i 1832 svaret, at den frasaaldt sit Krav paa en saadan Lovgivningsact. Det vil ogsaa, naar ærede Medlemmer omhyggelig have gennemlæst de Motiver, der ledsage Lovforslaget, sees, at den Fremgangsmaade, som Ministeriet nu i en Række af Aar har fulgt for at kunne komme den Obligationseier, der har mistet sin Obligation, til Hjælp, den Fremgangsmaade, nemlig, gennem offentlig Bekjendtgørelse at opstige Capitalen til Udbetaling — jeg siger, at det vil sees af Motiverne, at denne Foranstaltning efter selve Ministeriets Formening maa fremkalde Usikkerhed hos Kjøberne og Bestidderne og saaledes kan skade Obliga-

tionernes Cours og nedsette deres Værdi for samtlige Eiere. Det er da vel ogsaa klart, at naar saaledes den enkelte Foranstaltning kan fremkalde en saadan Uro og bevirke en saadan Usikkerhed, saa maa en almindelig Lovforanstaltning, der rammer alle Obligationerne, medføre den samme Usikkerhed. Smidlerlid viser Lovforslaget, at Finansministeren ikke tillægger disse Betænkkeligheder afgjørende Vægt; thi ellers vilde Forslaget ikke kunne være fremkommet. Jeg ønsker at høre en Bemærkning af den høitærede Finansminister i den Anledning; thi, som sagt, hidtil, tør jeg troe, have de vedkommende offentlige Autoriteter respeciteret den Ansuielse, som var bleven udtalt længe for den Høiesteretsdom, som det synes, Finansministeren tillægger en afgjørende Vægt i disse Forhold, og som han mener skulde have statueret noget ganske Nytt i vor Retsforfatning, hvilket langtfra er Tilfældet; den satte kun Seglet paa en Retsansuielse, som længe havde levet og virksomt gjort sig gjældende og var bleven anerkjendt fra alle rette Autoriteters Side. Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at den høitærede Minister har overveiet denne Side af Sagen, og Lovforslaget viser jo hen til, at han maa være kommen til den Ansuielse, at den praktiske Nytte af denne Foranstaltning opveier Betænkkelighederne derved. Men skulde det være saa, og skulde det høitærede Thing dele Finansministerens Ansuielse, saa skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om det da ikke kunde være en praktisk rigtigere Veie at gaae at indføre Mortification af Statsobligationer, selv om de lyde paa Thændehaveren. Som bekjendt kunne her i Landet Obligationer lydende paa Thændehaveren ikke mortificeres, men i fremmede Stater har man i mere end et Aarhundrede kjendt Mortification af Obligationer lydende paa Thændehaveren, hvorimod man i saadanne Stater ikke har kjendt dette Institut. Det forekommer mig, at Mortification, naar den skee med Forsigtighed efter en meget omhyggelig Bekjendtgørelse og efter lang Tids Forløb, maatte frembyde et ligesaa trygt Middel for det Offentlige som Forældelsesinstituttet og derhos et for den Enkelte, der havde mistet sin Obligation, meget mere virk-